

økonomisk Usikkerhed, der rammer store Dele af vort Folk. Denne Usikkerhed er nu til Huse hos hele Arbejderklassen, og den er til Huse hos store Dele af Middelstanden, som Kapitalkoncentrationerne knuser. Man maa dog først og fremmest forlange et Samfund bygget saaledes, at der er nogen økonomisk Sikkerhed, og jeg finder det ikke tilstrækkeligt, at man blot vil sikre imod den Udbytning, der kan ske gennem Varepriserne; man maa ogsaa sikre de paagældende imod Udbytning qua Arbejdere; man maa gardere sig imod, at disse Kapitalkoncentrationer ved Hjælp af de tekniske Hjælpe midler er i Stand til i Løbet af ganske kort Tid at producere Masser af Varer til Oplagring og saa, naar Konjunkturerne gaar nedad, lade deres Arbejdere gaa paa Gaden som arbejdsløse. Jeg synes derfor, at hvis det ærede Medlem ønsker en effektiv Beskyttelse imod Kapitalkoncentrationernes Magtmisbrug, maa denne gælde ikke alene Konsumenter, men ogsaa den egentlige Producent, altsaa Arbejderen, og tillige være en Beskyttelse imod Arbejdsløshed.

Jeg for mit personlige Vedkommende kan ikke let tænke mig, at dette kan gennemføres paa det bestaaende Samfunds Grund. Arbejdsløsheden lader sig neppe afskaffe uden ved en planmæssig Produktion efter Behovet, neppe paa Grundlag af den anarkiske Produktionsmaade, vi kender nu, og som naturligvis ikke vil blive fraveget, selv om der foregaar Kapitalkoncentration i aldrig saa høj en Grad. Det ærede 7de Medlem for Aalborg Amt tror ikke paa det socialistiske Samfund, og det kan det ærede Medlem naturligvis lade være med, det er en Sag for sig. Men tror det ærede Medlem da virkelig, at den nuværende Samfundsform er det sidste Led i Samfundsformernes Kæde? Skulde det virkelig være det yderste, det bedste, som Menneskeheden kan skabe paa dette Omraade? Nej, det tror det ærede Medlem sikkert ikke. Jeg tror endda, det ærede Medlem er aldeles sikker paa, at denne Form ikke er den sidste. Det ærede Medlem ved jo saa udmærket godt, at det er Produktionen og Fordelingen, der skaber de vekslende Samfundsformer. Laugsvæsenets skarpe, snævre Rammer blev sprængt paa Grund af Menneskehedens Udvikling og de tekniske Hjælpe midler, man skabte sig; for disse var Laugsvæsenets Rammer for snævre. Nu er vi naaet dertil, at Produktionen og Fordelingen i Kapitalkoncentrationens Haand er en Fare

for Samfundet selv, følgelig vil der neppe være anden Vej end at forberede den kommende Samfundsform og erkende, at man gør det og har det til Hensigt, og saa glide gennem Udviklingen fra det gamle til det nye, ikke ved Revolution, men ved Evolution.

C. Jacobsen: Jeg skal indskrænke mig til at fremdrage et Par Spørgsmaal af lokal Natur.

Der findes paa Undervisningsministeriets Budget en Bevilling til et Børnehjem ved Vejlefyord, et Tilskud til Opførelse af nye Bygninger ved dette Børnehjem. Jeg vil gerne i Anledning af, at denne Bevilling paa 45 000 Kr. er blevet optaget paa Finanslovforslaget, bringe den højtærede Minister en Tak. Forholdene derude var blevet af den Natur, at en Ombygning af de ældre Bygninger og en Udvidelse af Hjemmet i det hele var nødvendig, hvorfor man har henvendt sig til Rigsdagen om en Bevilling. Det har glædet mig at se, at den er kommet, ligesom det har glædet Bestyrelsen, der har haft med Sagen at gøre.

I denne Forbindelse vil jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa en Bevilling, som jeg gerne havde set paa dette Budget, men som ikke er der. Der har i de sidste 10—15 Aar været givet en aarlig Bevilling paa 500 Kr. til Blindehjemmet i Vejle; saa vidt mig bekendt har den været givet i tre 5-aarige Perioder. Den sidste af disse Perioder var udløbet med afvigte Finansaar, men saa vidt jeg ved, er der fra Indehaverne af Blindehjemmet i Vejle blevet indsendt et Andragende til Ministeriet om, at det Beløb, man nu i adskillige Aar har faaet paa Finansloven, maatte vedblive at tilflyde Hjemmet, og man har begrundet dette med, at Hjemmets økonomiske Forhold for Tiden var de samme, som de havde været igennem mange Aar, ja, at de endog var mere trykkende nu under Dyrtiden end tidligere. Jeg ved ikke bestemt, om dette Andragende er blevet indsendt saa tidlig, at det kunde naa at komme i Betragtning ved Finanslovforslagets Udarbejdelse; men hvis det ikke er Tilfældet, vil jeg gerne henstille til den højtærede Undervisningsminister at se med Velvillie paa Andragendet, som jeg ved er indsendt fra Blindehjemmet i Vejle, saa at de 500 Kr. atter maa blive bevilget det. Jeg haaber, at den højtærede Minister vil kunne stille sig velvilligt hertil, idet det forekommer mig, at de Forhold, vi for